

I kor med alle engle

Kantate til Allehelgen

Musik: Jakob Lorentzen

Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen samt tekster fra Den Danske Salmebog og Bibelen

TEKSTER OG FÆLLESSALMER

1. Intrada (hvorunder koret går ind) og

Fællessalme (DDS 571), menigheden bedes rejse sig

1. Den store hvide flok vi se
som tusind bjerge fuld af sne,
med skov omkring
af palmesving,
for tronen, hvo er de?
Det er den helteskare, som
af hin den store trængsel kom
og har sig to't
i Lammets blod
til Himlens helligdom!
Dér holder de nu kirkegang
med uophørlig jubelklang
i høje kor,
hvor Gud han bor
blandt alle engles sang.

Damer: 2. Her gik de under stor foragt,
men se dem nu i deres pragt
for tronen stå
med kroner på
i Himlens præstedragt!

Herrer: Sandt er det, i så mangel nød
tit tårestøm på kinder flød,
men Gud har dem,
straks de kom hjem,
aftørret på sit skød;

Alle: nu holder de, hvor liv er bedst,
hos ham en evig løvsals-fest,
og Lammet selv
ved livets elv
er både vært og gæst.

3. Til lykke, kæmpesamling, ja,
o, tusindfold til lykke da,
at du var her
så tro især
og slap så vel herfra!
Du har foragtet verdens trøst,
så lev nu evig vel, og høst,
hvad du har så't
med suk og gråd,
i tusind engles lyst!
Opløft din røst, slå palme-takt,
og syng af Himmel-kraft og magt:
Pris være dig
evindeligt,
vor Gud og Lammet sagt!

Hans Adolph Brorson 1765.

Johan H. Nebelong 1881.

2. Læsning Johannes' Åbenbaring 21, 1-5a (liturg)

Og jeg så en ny himmel og en ny jord.
For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere.
Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud,
rede som en brud, der er smykket for sin brudgom.
Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige:
Nu er Guds bolig hos menneskene,
han vil bo hos dem,
og de skal være hans folk,
og Gud vil selv være hos dem.
Han vil tørre hver tåre af deres øjne,
og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere.
Thi det, der var før, er forsvundet.
Og han, der sidder på tronen, sagde:
"Se, jeg gør alting nyt!"

I. Indledning

3. Introitus: Lystænding (under hvert af de tre første vers træder en sanger frem og tænder et lys)

Kor:

1. Bag hvert et lys vi tænder
er gemt en bøn for en vi havde kær
de var en del af vores liv og verden
nu er her tomt – de er her ikke mer

2. men Gud som ser og kender
de stier ræv og rådyr færdes på
de store fisk i Marianergraven
og dyr vi ikke kan få øje på

3. han ved om vores tårer
og lytter når vi kalder hver især
og beder ham ta' hånd om vore døde
så de må leve der hvor Jesus er.

Kor og menighed:

4. I hvert et lys der bræn-der er gemt en tak for dem der var en - gang den kær-lig-
hed de gav os le-ver sta - dig de ly-se to - ner bæ - rer mør-kets sang.

4. Bøn (liturg)

Herre, du som aldrig får nok af os
og vores gråd og klage
vi beder dig ikke om hjælp til at glemme
men om hjælp til at bevare erindringen om dem vi holdt af
så vi bærer dem med os i kærlighed:
deres ansigtstræk
deres latter
deres stemmer.

Vi beder om kræfter til at forvandle sorg
til minder
erindring til taknemlighed
så vi genser deres ansigter
lysende af det mørke de har lagt bag sig.
Amen.

5. Fællessalme

Koret nynner et vers

Menigheden bedes rejse sig

1. Her-re no-vem-ber er tung og grå og so-len er gå-et i hi styrt-reg-nen trom-mer på
hu - sets tag en u-kendt og sær me - lo - di send os dit lys — her i mør - ket med
skær fra din e - vig - hed, send os dit lys — her i mør - ket med skær fra din e - vig - hed.

2. bøj dig herved og lyt til min bøn
om alt det jeg ikke forstår
al min forladt- og alenehed
og angsten der kommer og går
send os dit lys her i mørket
med skær fra din evighed

3. sårbare er vi på denne jord
hvor mennesker fødes og dør
korte er dagene solen skjult
bag skumringens disede slør
send os dit lys her i mørket
med skær fra din evighed.

6. Kanon (kor)

Det folk, der sad i mørket,
har set et stort lys,
og de, der sad i dødens land og skygge,
for dem brød lyset frem. *Matt. 4,16*

II. Saligprisningerne

7. Korsats

Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres.
Salige er de, som sørger, for de skal trøstes.
Salige er der sagtmødige, for de skal arve jorden.
Salige er de, som hungre og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes.
Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed.
Salige er de rene af hjertet, for de skal se Gud.
Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.
Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres.
Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på.
Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene. *Matt 5,1-12a*
Amen.

8. Talekor

Hvor kommer det fra?
hvor kommer det fra?
alt det lys vi ikke kan se?
vi venter og søger i syd og i nord
i øst og i vest men ser ikke spor

hvor kommer det fra?
hvor kommer det fra?
vi venter i mørket men ser ikke spor

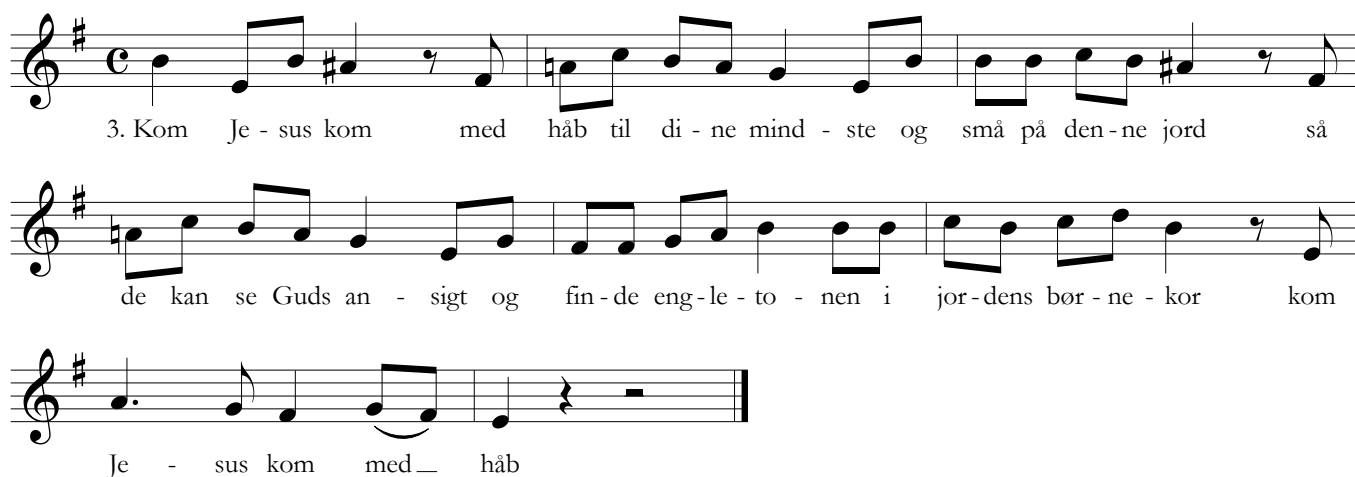
9. Kor- og fællessalme

Kor:

1. Kom Jesus kom
med trøst til dem der sørger
og ikke har en ven
der deler deres tanker
og tørrer deres tårer
og gir dem mod igen
kom Jesus kom med trøst

2. Kom Jesus kom
med tro hver gang jeg tvivler
blir væk og farer vild
i skove uden fugle
i haver uden roser
og huse uden smil
Kom Jesus kom med tro

Kor og menighed (stående):

3. Kom Je - sus kom med håb til di - ne mind - ste og små på den - ne jord så
de kan se Guds an - sigt og fin - de eng - le - to - nen i jor - dens bør - ne - kor kom
Je - sus kom med - håb

4. Kom Jesus kom
med kærlighedens gave
så vi fra dig går ud
og lever for hinanden
som lys i dagligdagen
så den blir fyldt af Gud
kom Jesus kom med fred.

10. Korsats

Så skrøbelig
på krop og sjæl er vi
fortvivler let
bevæges, græder tit
og mister dem, vi elsker
og mister dem vi elsker
men tror at bag
hver time og hver dag
står Gud der favner alt
tar hånd om dem, der faldt
og skaber fremtidsminder
og skaber fremtidsminder.

11. Recitativ (liturg og kor)

Rejs dig, blev lys, for dit lys er kommet,
Herrens herlighed er brudt frem over dig.
For se, mørket dækker jorden,
mulmet dækker folkene;
men over dig bryder Herren frem,
hans herlighed viser sig over dig. *Es 60,1-2*

III. En ny himmel og en ny jord

12. Korsats

Som en frostklar dag i skoven
hvor de grå og nøgne træer
strækker sig i vintersolen
når den kommer ind fra oven
lover klart og dejligt vejr –

som når sorte aftenskyer
solbelyst bag hav og ild
løfter sig med spir og tinder
ligner gyldne himmelbyer
skabt til sang og orgelspil –

sådan skal Guds rige komme
som en supernova star
båret frem af englestemmer:
se, din sørgetid er omme
livet er hvor døden var.

13. Bøn (soli og kor)

Solo 1:

Novembers grålige lys
lyden af kloden der drejer sig
træets langsomme susen
tiden der går

Kor:

Herre! tak for det håb du har givet os
tak for julenat og påskemorgen
da kloden stod stille
under stjernerne
i evighedens øjeblik

Solo 2:

giv os mod til at leve i troen på dig
takke for livet og mennesker at dele det med
de daglige glæder
de store sorger
de små bekymringer
kærligheden minderne –

Kor:

alle de brudstykker vi kalder vores liv
og som er del af din evighed
den helhed der engang skal komme for en dag
når vi skal se dig i dit rige
ansigt til ansigt.

14. Fællessalme

Organisten spiller et vers

Menigheden bedes rejse sig

1. En - gang skal den kom - me den by Gud vil byg - ge og læg - ge hos os som sit
jor - dis-ke hjem og glæ - de og lyk - ke skal gro i dens skyg - ge når ti - den er in - de så
bry - der den frem når Gud kal - der ud af mør - ket og ind i et un - der-fuldt lys

2. da sker det at ondskab og fjendskab forsvinder
for Jesus er nær – vi er hjemme hos ham
og venner og fjender
skal kysse på kinder
og slagsbrødre udveksle himmelske kram
når Gud kalder ud af mørket
og ind i et underfuldt lys

3. hos ham er der ingen der kaldes forkerte
og alle blir fyldt af Guds kærlige ånd
den sky og generte
skal glemme sin smerte
og ingen er ene – vi går hånd i hånd
når Gud kalder ud af mørket
og ind i et underfuldt lys

4. Engang skal den komme – den er allerede
for Jesus vil være hvor mennesker bor
hvor han er tilstede
i sorg og i glæde
kan mennesker istemme englenes kor
når Gud kalder ud af mørket
og ind i et underfuldt lys.

IV. Afslutning

15. Bøn (sunget af liturg)

Herre, vor Gud, himmelske far.

Vi takker dig for livet og for dem, du har givet os at dele det med.

Tak for det håb du har givet os med Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

Bevar os i troen på dig og hør os, når vi beder den bøn, du selv har lært os:

16. Fadervor (synges eller siges af alle højt i kor)

Vers 1

kor: Fader vor, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
ske din vilje på jorden som i himlen,
helliget blive dit navn.

Vers 2

solo: Giv os i dag vort daglige brød,

kor og menighed:

solo: og forlad os vor skyld, som vi forlader vore skyldnere,

kor og menighed:

Vers 3

solo: Og led os ikke ind i fristelse,
kor og menighed: helliget blive dit navn,
solo: men fri os, fri os fra det onde,
kor og menighed: helliget blive dit navn.

Vers 4

kor: For dit er Riget og magten og æren,
kor og menighed: helliget blive dit navn,
kor: i evighed, i evighed!
kor og menighed: Helliget blive dit navn.
kor: Amen.

17. Velsignelse (liturg) menigheden bedes rejse sig

Herren velsigne dig og bevare dig!
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!

18. Amen (kor) menigheden bliver stående

19. Fællessalme (DDS 121) menigheden bliver stående

1. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

*B.S. Ingemann 1850.
Mel.: Schlesisk 18. årh.*

Menigheden bedes sætte sig

20. Exitus (kor)

I hvert et lys der brænder
er gemt en tak for dem der var engang
den kærlighed de gav os lever stadig
som dybe toner under lysets sang.